

RECHTSPRAAK

Raadsbeslissing. Eindbeslissing na twee tussenbeslissingen en terug verwijzing naar de deken. Klacht over de advocaat van de wederpartij. De klacht is deels niet-ontvankelijk omdat klaagster daarbij geen rechtstreeks belang heeft, deels ongegrond en deels gegrond. De klacht heeft betrekking op een – beweerdelijk – door verweerder bedachte onrechtmatige juridische constructie op grond waarvan ten laste van klaagster beslag is gelegd en op de wijze waarop verweerder in de procedure als advocaat van klaagsters wederpartij(en) heeft geopereerd. Verweerder heeft naar voren gebracht dat hij zich niet inhoudelijk kan verweren omdat hij niet is ontheven van de op hem rustende geheimhoudingsplicht die hij jegens zijn cliënte(n) in acht behoort te nemen. Hij heeft op grond daarvan een beroep gedaan op zijn verschoningsrecht. Klaagster heeft weersproken dat verweerder een gegrond beroep doet op zijn verschoningsrecht. De raad heeft de zaak terug verwezen naar de deken met het verzoek aan de raad te rapporteren of de geheimhoudingsplicht van verweerder inderdaad in de weg staat aan het voeren van verweer. De deken heeft de raad bericht dat verweerder ter zake de klachtonderdelen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 een gegrond beroep heeft gedaan op zijn geheimhoudingsplicht. De raad volgt de conclusies van de deken. Het gegronde beroep van verweerder op zijn verschoningsrecht maakt niet alleen dat verweerder wordt belemmerd in het voeren van verweer tegen de klacht maar ook dat van een deugdelijke toepassing van het beginsel van hoor en wederhoor niet kan worden gesproken. De raad kan aldus de met deze klachtonderdelen samenhangende feiten en omstandigheden niet in voldoende mate vaststellen. Bij die stand van zaken moeten deze klachtonderdelen, bij gebreke van feitelijke grondslag, als ongegrond worden afgewezen. Klachtonderdeel 9, inhoudend dat verweerder vertrouwelijke stukken uit de mediation heeft overgelegd in procedures, is gegrond. Berisping.

Instantie: Raad van Discipline 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 26-05-2025

ECLI: ECLI:NL:TADRSHE:2025:82

Zaaknummer: 23-531/DB/LI